

Antoni Czechow

Wujaszek Wania

(Diadla Wania)

Przekład Artur Sandauer

Reżyseria

Linas Marijus Zaikauskas

Scenografia

Bożena Kostrzewska

Kostiumy

Margarita Misyukova

Asystent reżysiera

Danuta Dolecka

Obsada

Profesor Sieniebniakowa Zdzisław Wardejn (gościnnie)

Helena Honorata Witańska

Sonia Agnieszka Wilkosz

Maria Wojnicka Danuta Dolecka

Juan Wojnicki Stanisław Biczysko (gościnnie)

Michał Astron Jarosław Rabenda

Ilia Tielegin Wojciech Ługowski

Maryna Iwona Pieniążek

Robotnik Michał Górski

Robotnik Piotr Kondrat

premiera 20 lutego 2010 r. - duża scena

Dyrektor naczelny i artystyczny Zbigniew Rybka

TEATR POWSZECHNY
www.teatr.radom.pl

Plac Jagielloński 15, 26-600 Radom
www.teatr.radom.pl

Kasa biletowa:
wt. - sob. w godz. 9.00-13.00 i 16.00-19.00
oraz w ndz. w godz. 16.00-19.00

przedsprzedaż biletów:
tel: 048 384 53 22, sms: 604 56 64 06
e-mail: bilety@teatr.radom.pl

ZASTĘPCA DYREKTORA
Małgorzata Szwed

SEKRETARIAT, KOORDYNACJA PRACY
ARTYSTYCZNEJ
Renata Połofska

KIEROWNIK TECHNICZNY
I OBSŁUGI SCENY
Tadeusz Kobialka

KIEROWNIK SEKCJI OBSŁUGI SCENY
Marek Zielonka

KIEROWNIK LITERACKI
Anna Kulpa

KONSULTANT PROGRAMOWY
Jolanta Korlub-Ogonkowska

KIEROWNIK BIURA OBSŁUGI WIDZÓW
Jolanta Janus

BIURO OBSŁUGI WIDZÓW
Piotr Tomczyk
Aleksandra Leśniewska
Anna Mazurkiewicz
Arkadiusz Król
Kinga Maszczyńska

KASA BILETOWA
Agnieszka Augustyniak

GLÓWNA KSIĘGOWA
Lidia Czerwińska

DZIAŁ KSIĘGOWOŚCI
Małgorzata Fiuk
Anna Klimas
Marzena Włoskowitz

DZIAŁ KADR
Agnieszka Pawłowska

KIEROWNIK ADMINISTRACJI
Dorota Duźbabel

DZIAŁ ADMINISTRACJI
Sabina Kamińska
Wiesława Pietrasik

TRANSPORT I ZAOPATRZENIE
Zbigniew Wolszczak

INSPICJENT, SUFLER
Małgorzata Krupska
Aleksandra Michalczewska

ŚWIATŁO I DŹWIĘK
Dariusz Kowalczyk
Grzegorz Jarczyński
Wojciech Kępka
Tomasz Świątkowski
Rafał Pietrzykowski
Sylwester Krawczyk
Radosław Kosmala
Mateusz Zakonek

BRYGADIER SCENY
Janusz Młynarczyk

MONTAŻYŚCI SCENY
Waldemar Dolega
Artur Fajdek
Grzegorz Rdzanek
Dariusz Skrzynecki
Marian Splawiec

KIEROWNIK PRACOWNI OBSŁUGI
Bogumiła Ciecieląg

GARDEROBIANE
Halina Młynarczyk
Grażyna Owczarek
Małgorzata Kępka

CHARAKTERYZATORNIA
Maria Opozda

PRACOWNIA KRAWIECKA
Jerzy Oracz
Anna Wilk

Teatr Powszechny
im. Jana Kochanowskiego
jest instytucją kultury
Miasta Radomia

Teatr wyposażony jest w sprzęt dla słabosłyszących
zakupiony ze środków PFRON.

Antoni Czechow

Wujaszek Wania

Nie ukrywam, że Czechow to autor, którego bardzo lubię i cenię. Lubię go i cenię za to, że ciągle mnie zaskakuje. Można czytać go dziesiątki razy i wciąż na nowo odkrywać. Czechow jest jak Szekspir. Jego sztuki się nie starzeją, bo mówią o sprawach zawsze aktualnych: o miłości, nienawiści, niezaspokojonej tęsknocie, nieumiejętności przystosowania się do życia. Czasy się zmieniają, cywilizacja idzie do przodu, lecz człowiek pozostaje taki sam. Od wieków nie zmienił się jego smutek, szczęście, nieustanna zachłanna, nieraz wręcz rozpaczliwa potrzeba miłości. (...) To nieprawda, że w dramatach Czechowa niewiele się dzieje. Tutaj czasem aż iskry lecą! Bardzo zależy mi na tym, żeby nasz „Wujaszek Wania” był naładowany wielką energią i wielkimi napięciami. Żeby widzowie poczuli ten żar. Żeby na scenie naprawdę zaiskrzyło... Jeśli uda nam się to sprawić, nikt nie wyjdzie z tego przedstawienia z zimną duszą... Mając szczerą nadzieję, że tak właśnie będzie, zapraszam Państwa na spektakl.

Lina Łankauskas

Anton Pawłowicz Czechow (1860-1904)

– skromny lekarz, artysta, który uważał, że „miarą talentu jest stopień niezadowolenia z samego siebie”. Klasyk światowej dramaturgii...

Był synem drobnego sklepikarza. Urodził się w Taganrogu nad Morzem Azowskim. Po ukończeniu gimnazjum dostał się na studia medyczne na Uniwersytecie Moskiewskim. Studia ukończył w 1884. Już jako student opublikował kilka tekstów humorystycznych i satyrycznych.

Większa część utworów Czechowa powstała w czasie, gdy on sam zarabiał jako lekarz. Tworzył na ogół krótkie formy, gdyż – jak sam twierdził – „sztuka pisania jest sztuką skracania, a zwięzłość jest siostrą talentu”. Wielką popularność przyniosły mu za życia zwłaszcza nowele, z których większość opublikował pod pseudonimem „Antoszka Czechonte”.

Jednak największą miłością Czechowa był teatr. Przez całe życie pisał felietony teatralne oraz opowiadania z życia rosyjskiej sceny. Jego skomplikowanych i trudnych do adaptacji sztuk nikt nie chciał wystawiać. Wartość dramaturgii Czechowa odkrył dopiero Konstanty Stanisławski, słynny twórca awangardowego teatru MChAT, który w 1898 r. wystawił „Mewę”. Dzięki niemu sztuki Czechowa zyskały światowy rozgłos. Na zamówienie MChAT-u powstały później „Wujaszek Wania”, „Trzy siostry” i „Wiśniowy sad”. Twórczość duetu Stanisławski-Czechow stworzyła podwaliny naturalizmu w teatrze. W 1901 r. Czechow poślubił Olgę Knipper, ulubioną aktorkę Stanisławskiego, która grała większość pierwszoplanowych ról kobiecych w sztukach Czechowa.

Życie prywatne pisarza od zawsze wypełniały konflikty. Władczy i okrutny ojciec, zaborcza siostra, starsi bracia, znani w okolicy jako młodociani przestępcy, zgotowali mu istne piekło za młodu. Jako żonaty człowiek był rozdarty pomiędzy swoją żoną a licznymi kochankami. Zmarł w wieku 44 lat na skutek długoletniego wyniszczenia gruźlicą. Pochowano go w Moskwie.

Czechowa nazywano twórcą realizmu spraw najprostszych. W dramatach równoprawnie traktował wydarzenia blahe i wielkie, nie moralizował, świadomie rezygnował z intrygującej fabuły. „W tych dramatach nie się nie dzieje” – oskarżali Czechowa krytycy. Entuzjaści tej twórczości odpowiadali, że zamiast intrygi pisarz odsłania dramaturgię wewnętrzną bohaterów, ich emocje. Uchodzi za pisarza, który najbardziej wyraziście przedstawił dramaturgię zwyczajności, życia z dnia na dzień, rezygnacji z ambicji i nadziei młodości. „Mówił Pan, że płakał na moich sztukach. I nie tylko Pan. A przecież nie po to je pisałem... Chciałem czegoś innego. Chciałem uczciwie powiedzieć ludziom: spójrzcie na siebie, popatrzcie, jak marnie, jak nudno żyjecie. Czegóż to płakać?” – pisał Czechow do przyjaciela.

